

Ahoj, kamaráti!

- Skúšali ste, aké zvuky počuť v zasneženej krajine?
- Myslíš v takej, Svetlúšik, kde bývajú len zvieratká a nie ľudia?
- Áno, Dobromilka. Napríklad úplne biela lesná cestička. Keď som si minule zatvoril oči, počul som vrzgot snehu pod čizmami i tlmené ozveny ohýbajúcich sa konárov vo vetre. A potom už len ticho.
- Ja som si zahrala paličkou na cencúloch. Cink-cink.
- A vieš, Dobromilka, že aj ľadové kryhy na jazere vedia spievať? Aj na to si dnes posvietime.

Ľadový orchester

Keby nás lesná cestička priviedla k zamrznutému jazierku, možno by sme z brehu pozorovali praskajúce ľadové kryhy. Keď na väčšej vodnej ploche hladina primrzá a ľadové kryhy hrubnú, alebo naopak, topia sa, vytvárajú zvláštne zvuky. Vo Švédsku, kde sú zimy dlhé a mrazivé, jedna hudobná skladateľka ponorila nahrávacie zariadenie pod hladinu zamrznutého jazera a celú noc nahrávala ľadové praskanie, lámanie, narážanie kryh, bublanie vody a rôzne krásne ozveny. Z týchto zvukov vytvorila veľmi zaujímavú „ľadovú pieseň“. Hmmm, akými rôznymi spôsobmi k nám prehovára, dokonca spieva, krása Božieho stvorenia.

Domov v ľadovej krajine

U nás trvá zima pár mesiacov a snehová prikrývka s ľadom len pár týždňov. Ale na arktickom severe (Aljaška, Sibír, Kanada, Grónsko, polárne oblasti Európy) trvá zima väčšinu roka – až 8 mesiacov. Niekedy je tam až mínus 45 °C.

Ľudia žijú v stanoch zo zvieracích kožušín a kostí alebo v *iglu*, čo znamená v ich jazyku *domov*. V mrazivej tundre si obyvatelia ľadovej krajiny nevypestujú nič, preto sa živia najmä ulovenými rybami či tuleňmi. Sú to zďaďa najväčší odborníci na sneh. Jazyk Inuitov (čiže Eskimákov) je bohatý na slová pomenujúce rôzne druhy snehu.

ZO SNEŽNÉHO SLOVNÍKA:

aput – sneh na zemi,
qana – padajúci sneh,
piqsirpoq – víriaci sneh,
qimuqsuq – snehový závej.

A ako žijú v takej zime eskimácke deti?

Kým sú malinké, nosia ich maminky na chrbte zabalené v kožušine. Eskimácki chlapci sa už od malička učia spolu s ockom a strýkami loviť ryby, tulene a starať sa o zvieratá, ktoré im pomáhajú v mrazivej zime prežiť – soby či psy. Dievčatá pomáhajú mamičkám s domácimi prácami, udržiujú teplo v *iglu*, starajú sa o prípravu potravy, ktorá je v takej zime vzácnosťou. A ako tušíte, sú to veľmi otužilé deti ☺. Dokážu sa kúpať v úplne ľadovej vode.

Prikrývka láskavosti

Spravili sme si malý výlet do zasneženého lesa i do zeme ľadu a Eskimákov. Možno máš práve teraz možnosť dobre sa zababušiť a vyraziť na prechádzku do snehu. Môžeš si všímať zamrznuté krásy a zvuky krajiny pod bielou perinou. A možno máš za oknami krajinu bez snehu. Nevadí.

V akomkoľvek počasí, dokonca počas celého roka, si môžeš spraviť pôvabne trblietavú bielu perinu ako sneh v svojom srdci. Ako? Láskavosťou. Láskavosťou, ktorú preukážeš tam, kde si.

Maliar a spisovateľ Chalíl Džibrán hovorí, že:

„Láskavosť je ako sneh – skrášluje všetko, čo pokryje.“

Ešte raz si prečítaj predchádzajúcu vetu a porozmýšľaj:

Čo všetko môžeš dnes pokryť svojou láskavosťou?

(Tu si môžeš napísať svoje nápady na „snehovú pokrývku láskavosti“.)

 Dobromila a Svetlúšik

DETOM@KATOLICKENOVINY.SK

■ Pripravila: MARTINA JOKELOVÁ-ŤUCHOVÁ

■ Ilustrácie: LUBA SUCHALOVÁ
 ■ Ilustračná snímka: facebook.com/food in the wood